

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

Pârâți: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Întrebările preliminare

1. Articolul 143b alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, pentru campania din 2008, exclude de la schema unică de plată pe suprafață (SUPS) finanțată din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) pantele (taluzurile) digurilor și terasamentelor construite pentru a preveni inundațiile inclusiv în ipoteza în care, la 30 iunie 2003, precum și ulterior acestei date, pășunile plantate pe acestea au fost menținute în stare bună, fiind cosite și utilizate pentru pășunat în mod regulat, și deși este vorba despre suprafețe menținute în bune condiții agronomice?
2. Articolul 143b alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul că exclude de la ajutoarele pe suprafață suprafețele agricole utilizate cu rol secundar?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 8 februarie 2012 — Schlecker, care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Firma Anton Schlecker”/M. J. Boedeker

(Cauza C-64/12)

(2012/C 126/09)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: A. Schlecker, care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Firma Anton Schlecker”

Intimată: M. J. Boedeker

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (2) din Convenția de la Roma ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un angajat își desfășoară munca, în executarea contractului, nu numai în mod obișnuit, ci și pe o perioadă îndelungată și neîntreruptă, în una și aceeași țară, legea acestei țări trebuie aplicată fără excepție chiar și în situația în care toate celelalte circumstanțe indică o legătură strânsă a contractului de muncă cu o altă țară?
2. Pentru ca răspunsul la prima întrebare să fie afirmativ, este necesar ca la încheierea contractului de muncă sau cel puțin la începerea activității angajatorul și angajatul să fi avut în vedere sau cel puțin să fi avut reprezentarea clară a faptului că munca se va desfășura pe o perioadă îndelungată și neîntreruptă în una și aceeași țară?

⁽¹⁾ Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 8 februarie 2012 — Leidseplein Beheer BV și alții/Red Bull GmbH și alții

(Cauza C-65/12)

(2012/C 126/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Leidseplein Beheer BV

H.J.M. de Vries

Pârâte: Red Bull GmbH

Red Bull Nederland BV

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (2) din [Directiva 89/104/CEE] ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că există un motiv întemeiat, în sensul acestei dispoziții, și în cazul în care semnul care este identic sau similar cu o marcă ce se bucură de renume era deja utilizat cu bună-credință de către terțul/terții în cauză înainte de înregistrarea mărcii?

⁽¹⁾ Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).